

KOMUNIKAT RADIOWY Z DNIA 4 MAJA 1943 r.

/P o r a n n y/.
Część pierwsza.

I.
Dotyczące Polski.

BERLIN, NPD, po niemiecku, 30.IV. od godz.17.00 do 21.30.
Konflikt polsko-rosyjski był w dalszym ciągu głównym tematem konferencji prasowej w min.śpr.zagr. Braun von Stumm przytoczył głosy prasy sowieckiej, które jego zdaniem dają przedsmak dalszej reakcji rosyjskiej. Sprawa ta atakuje jaknajostrzej rząd gen. Sikorskiego, którego Moskwa nie uważa już więcej za uprawnionego do reprezentowania Polski. Wśród głosów prasy rosyjskiejacytował Braun von Stumm również znany artykuł Wandy Wasilewskiej. Prasa neutralna wskazuje na ostrość konfliktu sowiecko-polskiego. Znaczący jest głos korespondenta londyńskiego "Zuericher Zeitung", który mówi o sugestjach, by Churchill i Roosevelt przestali uznawać rząd gen. Sikorskiego, a uznali natomiast "Komitet Patriotów Polskich". Korespondent londyński "Goeteborgs H.S.T." sprawozdaje trzeźwo, że los rządu Sikorskiego nie wzbudza już żadnego zainteresowania w Londynie. Stumm dodał, że stosownie do życzeń Londynu aksjomaty wolności od obaw i t.d. proklamowano w Karcie Atlantyckiej nie będą miały więcej zastosowania w sprawie Polski. W Londynie bierze się pod uwagę tylko życzenia bolszewików. W związku z tem Stumm zwrócił uwagę swych słuchaczy na fakt, że Anglia w roku 1939 lekkomyślnie użyła "sprawy Polski" kosztem Polski i później zdradziła ten kraj w roku 1943. Anglia zawsze rozpoczynała wojny lekkomyślnie kosztem trzecich narodów jak to miało miejsce z Serbią w czasie ostatniej wojny światowej. Oświadczenie Stalina na temat "Silnej i wolnej Polski" można wytłumaczyć tylko tem, że Moskwa dąży do realizacji swych ideałów w Polsce Sowietkiej. Przechodząc do głosów prasy amerykańskiej von Stumm podkreślił, że zdaniem Saturday Evening Post suwerenność Polski, Holandii i t.d. musi być odwołana jako staroświecka. Lippman w artykule w Herald Tribune oświadcza: "Stany Zjednoczone winny oświadczyć jednogłośnie, że sprawy graniczne między Polską i Rosją muszą być rozwiązane i to na podstawie Karty Atlantyckiej. St.Zjednoczone zobowiązały się wprowadzić do wskrzeszenia niepodległej Polski lecz nie do wskrzeszenia ściśle określonych granic." Słowa te, zaznaczył z naciskiem von Stumm, pochodzą z pod pióra dziennikarza będącego w bliskim kontakcie z Rooseveltem i mogą być uważane jako kompletne wykpienie Karty Atlantyckiej. Głosy New York Times'a i brytyjskiego Daily Herold, które pomimo bolszewickiej ambicji i zwróceniu z Polską dążą do przyznania racji Moskwie, zostały przez Stumma przygwożdżone jako specjalne znaczące symptomy zależności Anglo-Amerykanów od Moskwy. W końcu von Stumm stwierdził, że jak proponuje "Bernor Bund" jeśliby twierdzenie niemieckie w sprawie Katynia były nieprawdziwe, Moskwa powinna pozwolić tym wszystkim Polakom, którzy są na listach katyńskich uznani za nieżyjących, zjawić się żywymi. przed oczyma całego świata.

Niemiecki przegląd polityczny z dn.30.IV.

W konflikcie między emigrantami polskimi a rządem sowieckim nie nastąpiło odprężenie. Oświadczenie Sikorskiego nie ulagodziło mordców katyńskich. Prasa sowiecka podejmuje nowe tak ostre ataki przeciw Sikorskiemu, że zdaniem obserwatorów międzynarodowych, rząd sowiecki zamknął drzwi przed wszelkimi próbami kompromisu.

W międzyczasie, jak donosi radio moskiewskie hr. Romer przedstawiciel Sikorskiego przy Kromlu opuścił stolicę by udać się do Iranu. Interesy Sikorskiego mają zostać przekazane ambasadzie St. Zjednoczonych. Jest to o tyle interesujące, że wskazuje, iż polscy emigranci w W. Brytanii, którzy zawdzięczają jej wojnę, koniec Polski i w ten sposób całą tragedię swojej ojczyzny, nie oczekują z tej strony więcej pomocy. Następuje omówienie cytowanego już artykułu Luppmana ze stwierdzeniem, że artykuł ten sprzeczny jest z tem zdaniem wczorajszego oświadczenia Sikorskiego, które stwierdza, że wszystkie polskie rządy będą występować w imię nienaruszalności polskich granic przedwojennych. Brytyjska dyplomacja nie ustaje w próbach pośrednictwa. Jest to dla niej dylemat, jakiego nie miała polityka brytyjska od 100 lat. Jeśli W. Brytania poświęci Sikorskiego, wówczas upadnie wiara świata nie-anglo-saskiego nieodwołalnie w Kartę Atlantycką. Jeśli jednak polityka brytyjska weźmie pod swą opiekę Sikorskiego wówczas narazi na niebezpieczeństwo przymierze ze swoim najważniejszym partnerem wojennym i postawi pod znakiem zapytania podstawy militarne, na których anglo-saskie mocarstwa prowadzą wojnę przeciwko Europie.

Reuter donosi z Moskwy : ambasador polski Romer opuścił wraz z personelem Moskwę w poniedziałek wieczór. Wśród żegnających ambasadora na dworcu, znajdował się ambasador brytyjski. Obecni byli również ambasador St. Zjednoczonych i Turcji. Oczekuje się, że ambasador polski zatrzyma się w Kujbyszewie przez okres tygodnia, aż do czasu przybycia wszystkich członków poselstwa. Prawdopodobnie ambasada amerykańska obejmie zastępstwo polskich interesów.

Exchange donosi z Moskwy : nota polska wywołała bardzo niekorzystne wrażenie w rosyjskich kołach rządowych. Według informacji z dobrze poinformowanego źródła oświadczenie rządu polskiego nie zawiera nic co by mogło rzucić ponost na przepaść istniejącą między Kromlem i rządem Sikorskiego. Podkreśla się w szczególności, że Sikorski nie uczynił nic co by wskazywało na zmianę kursu jego polityki zagranicznej jak również by wycofano apel do M.C.K. "Prawda" nie pozostawia żadnych wątpliwości, że zdaniem Kromla rząd polski należy uważać w dalszym ciągu jako bolszewicki oraz że podjęcie stosunków dyplomatycznych z obecnym polskim rządem należy uważać za bardzo mało prawdopodobne.

Istanbul. W związku z zerwaniem stosunków rosyjsko-polskich Son Telegraf pisze, że interesującym jest pytanie czy Anglia i Ameryka w dalszym ciągu będą nalegać na integralność Polski, czy też w następstwie niewczesnego stanowiska wobec Rosji pozostawią Polskę swemu losowi.

Sztokholm : staje się coraz bardziej widocznem, że spór polsko-rosyjski przybiera formy wielkiego międzyalianckiego kryzysu, oraz, że ze strony brytyjsko-amerykańskiej planuje się podjęcie zasadniczej akcji, któraby ten nad-wyraz niemiły spór zlikwidowała. Według ostatnich wiadomości korespondentów szwedzkich z Londynu, Churchill przeprowadził dłuższą rozmowę telefoniczną z Rooseveltem, w której zaproponował bezpośrednią rozmowę ze Stalinem. Ponieważ Roosevelt już poprzednio poważnie nosił się z myślą spotkania ze Stalinem, prawdopodobnym jest, że wobec nacisków wypadków projekt ten zostanie urzeczywistniony. Korespondent Goeteborg H.S.T. donosi, że ta "konferencja trzech" zajęłaby się istniejącymi zagadnieniami pod zupełnie innym kątem widzenia niż czynił to dotąd rząd polski. Coraz wyraźniej zarysowuje się fakt, że los rządu Sikorskiego w Londynie nie jest przedmiotem silnego zainteresowania, lecz że na pierwszy plan wysuwa się sprawa stosunków między trzema wielkimi aliancami. Korespondent londyński Aftonbladet charakteryzuje nastroje w następujących słowach : "Pozostaje przykre pytanie, które staje w pełnym świetle dyskusji publicznej : kto właściwie na uwolnić Polskę?". Według Dagens Nyheter zerwanie stosunków polsko-rosyjskich uważa się za porażkę międzyalianckiej dyplomacji Churchilla i Roosevelta, nie tylko ze względu na okoliczność że jest ono bardzo korzystne dla wrogów, lecz że nastąpiło ono w momencie, gdy kierownicy

polityki amerykańsko-brytyjskiej wspólnymi siłami dążyli do dalszego zbliżenia oraz inkorporowania Sowietów w blok aliantów. Oświadczenie rosyjskie było dla Waszyngtonu równoznaczne z wybuchem bomby. W dalszym ciągu korespondent donosi, że konflikt polsko-sowiecki wpadł w ślupą uliczkę, mimo oficjalnego optymizmu. Wydaje się, że punkt ciężkości przesilenia przemieścił się do Moskwy. Eden rozmawiał w poniedziałek z Maiskim przedczasem, gdy w Kujbyszewie ambasador angielski Sir Archibald Clark Kerr przedstawił Mołotowowi projekt angielski załatwienia sprawy. Szwedzcy korespondenci podkreślają, że jakkolwiek w Londynie nie są wiadome żadne szczegóły na temat propozycji angielskiej, to jednak zajmuje się ona sprawami granic, które to zagadnienie stało się jądrem całego kryzysu i według miarodajnych kół angielskich, w oficjalnych kołach coraz bardziej ujawnia się przekonanie, że żądania rosyjskie będą musiały zostać uznane. Plan przebudowy polskiego rządu emigracyjnego, któryby uznał żądania sowieckie, jest według powszechnej opinii, praktycznie niedoprowadzenia. St. Zjednoczone wykazują mocne tendencje przeciwko ustępstwom tego rodzaju na rzecz Sowietów.

Madryt : Według dobrze poinformowanych kół polskich członkowie polskiej kolonii emigranckiej w Londynie, są od chwili zerwania z Sowietami, wystawieni w pełni na terror komunistyczny. Pachołkowie Maiskiego uważają ich za zwierzynę, którą można bezkarnie ścigać. Członkowie rządu emigranckiego otrzymują ze strony komunistycznej stale listy z pogrózkami, w których wynysła się im od agentów nazistowskich i grozi się im likwidacją. W polskich kołach istnieje obawa takiego samego terroru, jaki agenci GPU stosowali przed wojną we Francji przeciw emigrantom carskim. Na przedstawienia emigrantów polskich policja brytyjska oświadczyła, że nie może przyjąć żadnej odpowiedzialności za ich bezpieczeństwo.

ALLOUIS, po niemiecku, 30.IV. godz. 12.40.

Przegląd polityczny dr. Otto Kreigh. Komentator przypisuje los, który stał się udziałem Polski machinacjom żydowskim. Polacy mogli uzyskać w drodze porozumienia z Niemcami zapewnienie długiego i trwałego pokoju. Jedynym żądaniem Niemców było niemieckie miasto Gdańsk. Anglicy namawili Polskę do bezwarunkowego odrzucenia propozycji niemieckich oraz do masowych mordów Niemców w Polsce. Rząd brytyjski proklamował jako najważniejszy cel wojny przywrócenie państwa polskiego w przedwojennych granicach, a emigranci polscy pod wodzą gen. Sikorskiego znaleźli się pod troskliwą opieką w Londynie, gdzie stali się widocznym znakiem postanowienia walki o państwo polskie. Gdy między Polską a Rosją Sowiecką wynikły nieporozumienia na temat zaginionych obywateli polskich W. Brytania zawarła tajną umowę z bolszewikami mającą na celu nie bezpieczeństwo byłego państwa polskiego, ale pomoc dla pretensji bolszewickich do terytoriów polskich. Obecnie rząd brytyjski nie dąży do mediacji dla uratowania 1,5 miliona Polaków, co objęte jest gwarancją brytyjską dla państwa polskiego, ale raczej dla złagodzenia bolszewików w konflikcie za który rząd brytyjski składa całkowitą odpowiedzialność na emigrantów polskich. Rząd brytyjski w tej chwili znajduje się pod presją tego rodzaju, że będzie zmuszony oficjalnie wyrzec się swej polityki wobec emigrantów polskich i gwarancji dla państwa polskiego. Zdaniem komentatora presja ta pochodzi z kół żydowskich i cytuje znany artykuł żydowskiego pisarza Lipmana.

Godz. 14.00.

Żydzi U.F.N. namierzają, jak agencja ta otwarcie stwierdza, przejść do porządku dziennego w sprawie Katynia, i Londyn ma nadzieję pogrzebać całą sprawę w takiej polityce milczenia. Opinia publiczna jednakowoż nie zadowolni się takim żydowskim matactwem i nie pozwoli by zapomniano o 12.000 ludzi straconych przez żydowskich katów. Nadto zaś świat będzie się zapytywał co stało się z 1,5 milionów Polaków, którzy wpadli w ręce bolszewickie.

BRESLAU, po angielsku, 29.IV. godz. 23.30

Holenderski dziennik "Tolengraaf" stwierdza, że poświęcenia, których żądano od Polski na rzecz Niemiec w roku 1939 były drobne w porównaniu z tem do czego naród polski byłby zmuszony wobec Sowietów na wypadek zwycięstwa aliantów, względnie w porównaniu z tem co Polska musiała poświęcić w Katyniu. Dyplomatyczny korespondent Reutersa w komentarzu do ówświadczenia środowego, wydane go przez polskich emigrantów z grupy Sikorskiego, dorzucił znaczącą uwagę. Sugeruje on, że emigranci polscy mogą porzucić całkowicie kwestję zaginionych polskich oficerów, jeśli Rząd Sowiecki zgodzi się na ewakuację żon i dzieci byłych polskich żołnierzy, przebywających jeszcze w Sowietach. Sugestia ta jest w wysokim stopniu cyniczna i urasta do najgorszej formy szantazu; jest to najbardziej typowa metoda dla wpływów żydowskich tak bardzo widocznych w brytyjskiej oficjalnej polityce. Nawet jeśliby Rząd Sowiecki gotów był wysłuchać tej propozycji to i tak jeśliby więcej niż wątpliwym by mógł ją wykonać. Nie tak dawno ogłoszono, że ci obywatele polscy stali się pod przymusem obywatelami sowieckimi i nie mogą o trzymać zezwolenia na opuszczenie Sowietów. Po ogłoszeniu tego faktu wielu obserwatorów a wśród nich paru neutralnych wyraziło pogląd, że ci nie szczęśliwi Polacy w żadnym wypadku nie mogą opuścić Sowietów, ponieważ zostali zlikwidowani przez bolszewików i leżą w masowych grobach podobnych do katyjskiego.

LUKSEMBURG, po angielsku, 30.IV. godz. 14.30.

Cytuje głosy prasy angielskiej, a w szczególności Timesa i Daily Telegrapha, wyrażające nadzieję, że spór polsko-sowiecki zostanie w krótko załagodzony. Szczególnie zadowolenie wywołał fakt, że ostatnie oświadczenie polskie nie zawiera wzmianki o aferze katyjskiej ani o M.C.K. Daily Telegraph nie sądzi jednak by deklaracja ta zadowolniła Moskwę i dodaje się interwencji Londynu i Waszyngtonu by zapobiec dalszym znieuwagom. Wiadomość o takiej znieuwadze przeniknęła z artykułu Wandy Wasilewskiej, która ostro atakuje Sikorskiego i wzmiankuje, że Sowiety zanieczą zorga nizować polsko-sowiecką armję, składającą się z Polaków przebywających w Sowietach. W tych okolicznościach przypuszczać można, że w niedługim czasie w Moskwie powstanie przeciwko polskiemu rządowi.

BRESLAU, po angielsku, 30.IV. godz. 22.30.

William Joyce stwierdza, że spór polsko-sowiecki nie był nie spodzianką dla Niemców, których wykształcenie polityczne jest dostatecznie zaawansowane by im pozwolić zrozumieć, że nie ma nie szczególnego w istnieniu podstawowych różnic między kastą polskich wojskowych reakcjonistów a imperialistami bolszewickimi, których celem jest pochłonięcie nie tylko polskie ale całą Europę. Jest jasnym również, że celem niemieckim jest bezwzględne wyeliminowanie bolszewizmu i podarcie na strzępy tyranii sowieckiej. Nie może być oczywiście mowy w Niemczech o sympatji dla polskich militarystów, którzy tak bardzo przyczynili się do wywołania obecnej wojny. Tem niemniej jednak polscy oficerowie i żołnierze, którzy dostali się do nie woli niemieckiej traktowani są na prawach jeńców wojennych i mogą na każdego z nich się doliczyć. /Następują uwagi o zbrodni w Katyniu oraz o obywatelach znajdujących się w Sowietach, znane z prasy./

Najbardziej jaskrawym ze wszystkich absurdalnych twierdzeń wysuwanych przez żydów moskiewskich jest stwierdzenie, że Sikorski i jego grupa są niemieckimi agentami. Nie wyobrażam sobie, stwierdza komentator, by nawet w Wielkiej Brytanii to nie dorzeczenie twierdzenie zostało inaczej przyjęte jak z kpinami. Joyce stwierdza na końcu, że dążenie niemieckiej polityki brytyjskiej by sprawa Katynia została jaknajprędzej zakończona.

N.B.B.S. /os/ po angielsku, 30.IV. godz. 20.30 - 22.30.

Przegląd prasy. Prasa sowiecka w dalszym ciągu wręcz przeciwko generałowi Sikorskiemu, którego obecnie przedstawia jako szowinistę najgorszego gatunku. Dzienniki takie jak "Prawda" poświęcają wiele miejsca wychwalaniu siły Rosji i wyrażaniu pogardy dla polskich wygnańców w Londynie. Ten sam ton panuje w radjo sowieckim. Ustawicznie powtarza się argument, że Sikorski nie jest przedstawicielem swych rodaków, jak również, że Polacy są w rzeczywistości prorosyjscy.

Z Genewy donoszą, że M.C.K. nie otrzymał jak dotąd ze strony Polaków żadnego odwołania do wycofania wniosku w sprawie śledztwa, dotyczącego afery smoleńskiej.

Generał Sikorski zwrócił się do Rządu Brytyjskiego z prośbą o podjęcie specjalnych środków dla ochrony wszystkich Polaków w tym kraju. Następują sprawozdania o przejawiającym się uczuciu antypolskich oraz o demonstracjach w różnych miejscach kraju. W Glasgowie, gdzie demonstracje były szczególnie gwałtowne zanotowano trzy wypadki napadu na Polaków w mało uczęszczanych miejscach, przez opryszków uzbrojonych w kije i inną broń.

Trzej młodzi oficerowie zgłosili swoje ustąpienie i oświadczyli w dniu dzisiejszym przedstawicielom prasy, że powodem ich kroku jest stanowisko, które zajmuje nasz /brytyjski/ rząd. Jeden z nich oświadczył "Zgłosiliśmy się ochotniczo do walki u boku Wielkiej Brytanii dlatego że stawiała ona prawo ponad siłą i widzieliśmy w niej to wszystkie wznieśliśmy zasady, które niegdyś przysporzyły jej chwały w oczach świata. Teraz jednak wydaje się, że przeszła ona do polityki w której jest prawem a my Polacy, którzyśmy tak bardzo polegali na Wielkiej Brytanii zostajemy rzucony Rosjanom jako pierwsze ofiary, pozbawionej honoru, polityki łagodzenia. Niewątpliwie postanowiono jest utrzymanie jedności nawet kosztem poświęcenia Polaków, dla których Wielka Brytania weszła do wojny.

W kołach politycznych Waszyngtonu stwierdzono, że Rząd nasz ma nadzieję rozstrzygnięcia sporu rosyjskiego polskiego, uznając wschodnią połowę Polski za terytorium sowieckie. Foreign Office skomunikował się z Rządem Stanów Zjednoczonych o uzyskaniu zgody na ten projekt. Waszyngton oświadczył jednakowoż, że dla Ameryki przyjęcie podobnej propozycji nie jest możliwe.

N.Y.T. przepuszcza, że jedyną z przyczyn gniewu Stalina jest brak drugiego frontu. Stany były zawsze za możliwie bezzwłoczną inwazją Europy i dlatego protesty Rosjan powinny być skierowane raczej do Londynu niż do Waszyngtonu.

Pogadanka na temat konfliktu polsko-rosyjskiego. - Oświadczenie wydane przez Polaków w Londynie zostało jaknajbardziej nieprzychylnie przyjęte w Moskwie. Rosjanie kontynuują kampanię dzikich obelg przeciwko Sikorskiemu i tym, których nazywają "polskimi szowinistami". Mielaliśmy rację stwierdzając, że ostatni krok Sikorskiego go nie przyczyni się do rozwiązania bardzo złożonego problemu. Rosja nie ma zamiaru ogra, nie chce nie dyskutować do sprawy masakry pod Smoleńskiem, która stała się bardzo drobnym przyczynkiem w całym sporze. Doświadczeni obserwatorzy polityczni są zdania, że Rosjanie są zadowoleni, że mają okazję użyć odkrycia smoleńskiego jako podstawy do wysunięcia roszczeń dotyczących przyszłości Polski i według wszelkiego prawdopodobieństwa również wielu innych krajów. /Następują uwagi na temat korzyści uzyskanych przez Niemcy na skutek przedstawiania natury i charakteru Rządu Sowietów jako właściwym światło oraz omówienie nie znanych głosów prasy neutralnej/. Groźba utworzenia w Moskwie wolnego polskiego rządu wytworzyłaby sytuację nie do utrzymania. Nie należy podkreślać bardziej surowo i jaskrawo istnienia różnic między Wielką Brytanią a Sowietami. Nie mamy nie przeciw stworzenia w Rosji armii polskiej, któraby walczyła ramię przy ramieniu z czerwoną armią, o ile oczywiście Rząd Sowietów będzie w stanie znaleźć dostateczną ilość polskich ochotników. Neutralny obserwator stwierdza, że fakty zerwania stosunków polsko-sowieckich nie jest całkiem zaskakujące skoro porozumienie było wysoce nienaturalne od początku - tak nienaturalne jak porozumienie między Wielką Brytanią a Sowietami. Ostatecznie politycy polscy nie są sympatykami komunizmu ani też nie byłoby to słusznym uważać nie których z nich jako reakcjonistów. Po stwierdzeniu, że bliskim polityki brytyjskiej było oparcie jej na interesach innych niż brytyjskie, komentator oświadcza, że pierwszym krokiem do wyjścia z trudności jest mocne, jasne i odważne ustalenie polityki brytyjskiej zgodnej z potrzebami naszego imperjum.

WORKERS' CHALLENGE, /oś/, po angielsku, 30, IV, godz. 20,12.
Zrozumieć, że kapitaliści brytyjscy i amerykańscy złączyli się przeciw robotnikom świata. Oni są wrogami klasy pracującej W. Brytanii, Ameryki i Rosji. A teraz gdy my widzimy jak ten krwawy reakcjonista Sikorski wszelkimi siłami dąży do rozbicia naszych stosunków z Sowietami to do jakiej konkluzji powinniśmy dojść? Nie to, że jest łajdakiem, to my wiemy i to nie wymaga udowodnienia. Prawdziwa konkluzja to ta, że nie byłby ani w połowie taki pewny siebie, gdyby nie był zachęcany przez Churchill'a i Edona. Jedyną przyczyną dla której odwyża się znieważać Stalina i Rząd Sowietów to ta, że ma Foreign Office za sobą. Pocóż skargi pełne hipokryzji, że oświadczenie Sikorskiego wzmoże napięcie między Londynem a Moskwą? Cała rzecz w tym, że należy go wyrzucić i nie mieć więcej z nim kłopotów. I my oświadczamy, że jeśli tego rząd nie zrobi to robotnicy muszą. Macie teraz warunki do rozpoczęcia wielkich i burzliwych demonstracji przeciw tym polskim kapitalistycznym imperjalistom. Dajcie im jasno do zrozumienia, że oni nie są tu pożądanymi a następnie robotnicy zróbcie jeden krok dalej i połóżcie kres tej konspiracji przeciwko Sowietom a to przygotowując do strajku generalnego i wprowadzając do władzy rząd robotniczy, który umożliwi nam współpracę z Sowietami tak abyśmy nieśli szansę wygrania wojny.

PARYZ, po francusku, 30, IV, Godz. 08:00.
Przebieg prasy francuskiej, omawiającej sprawę zerwania stosunków polsko-sowieckich oraz mord w Katyniu. / Znane szczegóły z radja i prasy./

Korespondent brytyjski jednego z dzienników, wychodzących w Kairze a będącego wyrazicielem opinii egipskiej stwierdza: "Wkrótce dowiemy się czy Polacy pozwolą na to by ich ważniejszy naród owy interes opanował osobistą pychę czy też ofiarują aliantom widowisko bizantyjskie podobne do tego, które urządzili Francuzi w Algierze i Londynie. Pomimo wszystko spór De Gaulle-Giraud jest burzą w szklance wody podczas gdy polsko-rosyjski prawdziwą nawałnicą".
Godz. 13.

Wiadomość o nieprzychylnym przyjęciu noty polskiej w Moskwie identyczna z powyżej cytowanymi.

WEICHSELSAENDER, po polsku, /30, IV, godz. 11./
Wiadomość o rozmowach Churchill - Sikorski oraz przytoczenie głosów prasy szwedzkiej na temat stanowiska Wielkiej Brytanii w sprawie zerwania stosunków polsko-sowieckich oraz nacisków wywieranych na Rząd Generala Sikorskiego, którego oświadczenie jest uważane powszechnie jako kapitulacja wobec Wielkiej Brytanii. W Sztokholmie uważa się, że osobisty i polityczny prestiż Generala Sikorskiego ucierpiał od chwili gdy ustąpił on z zasadniczym żądaniem zawartym w brytyjskim ultimatum do Rządu Polskiego.

Podano informacje, że dzienniki polskie otrzymują olbrzymią liczbę listów od żołnierzy polskich, z opisami sposobów traktowania ich w niewoli sowieckiej. "Goniec Krakowski" drukuje dziennik jednego z żołnierzy, zawierający opisy okropnych przeżyć, których autor doświadczył w obozach w Starobielsku i Kozielsku. Jeńcy byli systematycznie obrabiwani - przytem szczególny nacisk kładziono na przedmioty religijne - głodzeni i znajdowali się w straszliwych warunkach higienicznych. Nawet zdecydowani komuniści z pośród jeńców stracili swój entuzjazm i gdy bolszewicy zapytywali ich czy chcą pozostać w Z.S.S.R. nawet Żydzi odmawiali.

LAHTI, po fińsku, 30, IV, godz. 12.15.

Dzienniki fińskie poświęcają dużo miejsca konfliktowi polsko-sowieckiemu. "Turun Sanomat" w artykule wstępnym podkreśla, że dyplomacja aliantów jest ciężko doświadczana i musi teraz zarzucać pomost ponad wyrwę we Francji aljackim, spowodowaną przez tragedję katyńską. Wielu życzliwych doradców zaleca Polakom by w interesie jedności zapomnieli o tej straszliwej tragedji. "Co jednak warto byłoby jedność dla utrzymania której jedna strona musiałaby znosić wybuchy prymitywnej nienawiści i zawsze przebaczać podczas gdy druga wykorzystaby każdą okazję dla zniewag? Nie jest możliwem dojście

do realnego porozumienia w konflikcie, który rzzkrawia serca polskich patriotów. W artykule zatytułowanym "Moskwa szantażuje Polskę", "Satakunnan Kansu" zauważa, że Moskwa nie tylko żąda od Polski wycofania wniosku w sprawie zbadania na drodze międzynarodowej sprawy morderstwa w Katyniu, ale również zadośćuczynienia za fakt zrobienia tej sugestji i w końcu żąda by Polska zrzekła się wszelkich roszczeń do terytoriów, zaanektowanych przez Sowietów w jesieni 1939, gdy kraj ten już był prawie bezbronny.

CALAIS, po angielsku, / 30, IV, godz. 20, 15. /

Jeden z reporterów oświadczył po powrocie z Katynia, że roboty nie będą mogły być prowadzone w ciągu lata. Już obecnie warunki są nie do wytrzymania. Wokół grobów krążą roje much i zaduch rozkładających się ciał jest nie do wytrzymania.

ZESSEN, po portugalsku, 29, IV, godz. 22, 15.

Dr Herculano Eca mówiąc o wpływach międzynarodowego żydostwa, stwierdza: Nawet naród brytyjski tak dumny i niezależny niegdyś, teraz słucha rozkazów z Moskwy, skontrolowanych przez żydów. Nawet "Times" domaga się porozumienia między Sowietami a Rządem Polskim za cenę poświęceń ze strony Polaków. To wszystko jest dowodem co stanie się z obywatelami, danym małym narodom w Karcie Atlantycznej.

Po hiszpańsku, 30. IV. godz. 19.30.

Pogadanka na temat filmu przedstawiającego odkrycia w Katyniu. Autor podkreśla, że jeśli są jeszcze ludzie dość szaleni, by wierzyć zaprzeczenia bolszewików i ich brytyjskich wspólników to wystarczy, by poszli oglądnąć ten film i przekonać się o tym jak wygląda prawda. / Następują znane szczegóły o losach Polaków w Rosji oraz o zajęciach politycznych sowiecko-polskich ostatnich dni /

Po niemiecku, 30. IV. godz. 10.

Był major Glaeser, który przez wiele lat był instruktorem warszawskiej Centrali Akademii Medycznej złożył interesujące oświadczenia na temat żydowsko-bolszewickiego morderstwa w lesie katyńskim. Przebywał on w znanym obozie jeńców w Kozielsku. W czasie kampanji polskiej był administratorem szpitala wojskowego, urządzonego w leśniczówce byłego polskiego prezydenta MOścickiego. Sowiety wysłali go następnie wraz z 24 pielęgniarkami i 22 lekarzami do obozu jeńców w Ostaszkowie, gdzie ówczesne znajdowało się 12.000 ludzi. Oficerów oddzielono natychmiast i po dłuższym śledztwie, prowadzonym przez żydowskich funkcjonariuszy z G.P.U. wysłano ich do specjalnego obozu w Kozielsku. Oficerowie polscy nie mogli widywać nikogo prócz żydowskiego personelu z G.P.U. Według Glaesera w czasie od 20 marca do 9 maja 1940 wysłano stamtąd około 30 transportów każdy po 80 -120 oficerów. Zakładowywano ich w specjalne wagony więzienne na stacji towarowej w Kozielsku, przyczem pakowano po 300 ludzi przeznaczonych na 120. W wagonach tych były polski lekarz wojskowy znalazł napisy 18 oficerów polskich, wyskrobane na ścianach z których wynikało, że wysłani oni zostali w kwietniu 1940. Glaeser uniknął losu swych kolegów z tego względu, że był Niemcem z pochodzenia.

Po hiszpańsku, 30, IV, 02.15.

Sprawozdanie kapitana "M", który był w Katyniu i podaje dokładne szczegóły. Kończąc swoją pogadankę: "Teraz Wielka Brytania, która mówiła, że weszła do wojny by bronić Polski porzuca ten kraj na łaskę swych sprzymierzeńców, morderców z Katynia.

TRANSOCEAN po angielsku, 30, IV, godz. 12.22.

Dziennik tokijski "Asahi" stwierdza, że małe narody, które spodziewały się pomocy Wielkiej Brytanji i Ameryki, wiedzą obecnie czego się trzymać. Polsko - sowiecki spór jest dla nich nauką, z której wynika, że mogą uzyskać należne im miejsce tylko na drodze współpracy z Niemcami i Włochami.

RADIO EVOLUTION po francusku 29. IV. godz. 24.45

Skoro żydzi z radio Synagoga odmawiają poruszeniem sumieniem iata w sprawie masakry katyńskiej bądźmiemy to czynić my, zaznaczając nerazie że gdyby wymordowano 12.000 żydów słyszelibyśmy już głośne krzyki radio Synagoga. Ale wśród zabitych Polaków niema żydów.

VICHY, po francusku, 30. IV. godz. 08.30

Donoszą z Waszyngtonu, że Litwinow udaje się do Moskwy. Nieza wodnie przedstawi Stalinowi sugestję Roosevelta. Trudno jednak wyobrać sobie porozumienie Polski z Rosją, która zdecydowana jest narzucić Polsce Sowiety i komunizm, w razie potrzeby przy pomocy morderstw.

Godz. 12.30.

Po masakrze w Katyniu i zerwaniu między Moskwą a rządem polskim cały świat pojmuje, że wśród aliantów niema porozumienia. Le Moniteur uważa, że nawet gdyby Churchill znalazł wyjście z trudności, żaden kompromis nie zdejmie winy z bark Stalina. Mr. Ford sądzi, że przyczyną pozdźwięku jest dziwaczne pojmowanie sojuszu przez Stalina, podobne do tego jakie przed laty panowało we Francji. Reszta prasy francuskiej stwierdza, że Sowietom nie wolno ufać i że w razie zwycięstwa zniszczyłyby Europę.

RZYM, po arabsku, 29. IV. godz. 19.00.

Prasa włoska zajmuje się głównie zerwaniem stosunków dyplomatycznych między ZSSR a Polską.

La Turquie uważa, że postawa Moskwy wobec rządu polskiego wskazuje na oszupienie Sowietów z powodu Katynia.

Po włosku, 30. IV. godz. 02.30

Tribuna uważa, że niema nic dziwnego w wymordowaniu przez Bolszewików 10.000 Polaków, gdyż takie są ich metody. Nic dziwnego również, że W. Brytania ominęła moralną i ludzką stronę sprawy przenosząc ją na plan polityczny; dla plutokracji zachodnich sojusznik sowiecki jest zbyt cenny. Londyn sądzi, że Sikorskiego można zastąpić przez wygodniejszą marionetkę i wszystko będzie w porządku. Dziennik omawia charakter niektórych widmowych organizacji europejskich w Londynie, które są przeciwieństwem moralnych i materialnych interesów ludów jakie chcą reprezentować. Sikorski powinien być przybrać bardzo ostrą postawę wobec Rosjan i przypomnieć rzekomym aliantom sprawę za którą W. Brytania chwyciła za oręż. Nie uczynił tak, gdyż jest niewolnikiem swych panów płacących mu, a którzy oddali wrogom Polski bolszewikom panowanie nad Europą. T. zw. rząd polski ma za zadanie jedynie umacnianie swą obecnością planów tych co chcą zniszczyć Europę.

Giornale d'Italia jest zdania, że Waszyngton ostrożnie wyraża tylko ubolewanie z powodu zatargu Moskwy z Polską, zaś Londyn jest bardziej dwuznaczny. Chcąc zachować sojusz z Moskwą Londyn milczy o zbrodniarzach z Katynia, wydając Polskę wrogom.

Po włosku, godz. 14.15.

Jaskrawym dowodem podstępności Anglii są faryzejskie i ojcowskie reprimendy Churchilla, które chciałyby by Sikorski ukląkł przed katami bolszewickimi. Z prasy brytyjskiej wynika, że Stalin chciał ostrzec W. Brytanie iż w razie zwycięstwa granice zachodnie Rosji musiałyby być wykreślone w myśl życzeń Sowietów. W kołach Białego Domu sądzą, że krok Stalina jest ciosem wymierzonym polityce Roosevelta i Churchilla. Ani w Stanach ani w W. Brytanii nikt nie pomniejsza wagi sytuacji.

Po angielsku, 30. IV. godz. 03.35.

Sowiety rzuciły na obóz zjednoczonych narodów bombe zapalającą od której pożar szerzy się coraz bardziej. Rząd brytyjski wywiera dyplomatyczny, finansowy i polityczny nacisk na Sikorskiego, by zaniechał wysiłków wykrycia prawdy Katynia. Anglicy za wszystko winią Goebbelsa lecz skoro udowodniono, że oficerów polskich wymordowały

sowiety, to cóż ma z tem Goebbels wspólnego. Sikorski domaga się sprawiedliwości, a kto mu stoi na zawadzie? Churchill i Eden, którzy robią wszystko, by uniemożliwić Polakom wykrycie prawdy. Nawet Anglicy powinni wiedzieć co znaczy sprawiedliwość. Ale cokolwiek robiliby Polacy i Anglicy - do niczego nie dojdą, gdyż Rosjanie nie chcą by t.zw. alianci dyktowali im poczynania.

MOSKWA, po czesku, 29.IV. godz. 21.30.

/Tekst nadany również w szeregu innych języków oraz po angielsku przez Tass/. Prawda, artykuł "Polskiego: "Reakcja polska w służbie Hitlera". Rząd polski łącznie z Hitlerem prowadzi prowokacyjną kampanię przeciw Sowietaom - krajowi walczącemu ze wspólnym wrogiem - ludów rosyjskiego i polskiego i wszystkich krajów demokratycznych. Źródła tej akcji szkodliwej dla sprawy aliantów nie tkwią w interesach narodu polskiego lecz magnatów i ziemian polskich dla których zdobycie zachodniej Ukrainy, zachodniej Białorusi i części Litwy było podstawą dochodów. Lud Polski i polscy patrioci zawsze ich nienawidzili. Obecni polscy gracze polityczni są spadkobiercami tych co nigdy nie sprzedali Polski i byli przyczyną jej przeszło stuletniej niewoli. W 1939 to samo uczynił Beck. Dziś działa zwłaszcza triumwirat Matuszewski, Mackiewicz i Bielecki - najbardziej bezczelni hitlerowcy wśród emigrantów polskich. Matuszewski jest typowym przedstawicielem sprawców klęski Polski w 1939. Po okupacji walczył z myślą, która przepaja dziś patriotów polskich, że tylko w sojuszu z Rosją Sowiecką może Polska odzyskać niepodległość. Matuszewski walczył w układem polsko-sowieckim nazajutrz po jego zawarciu, a gdy Niemcy zaatakowali Stalingrad ten lokaj Hitlera sprzeciwiał się pomocy Wielkiej Brytanii i Stanów dla Sowietaom. Mackiewicz w 1936 jeździł do Norynbergii, przez lata był za sojuszem z Hitlerem i agitował za wojnę z Sowietaom. Gdy Francja upadła Mackiewicz namawiał polski rząd emigracyjny do pozostania we Francji i pójdęcia na służbę Hitlera dla stworzenia rządu quislingowskiego. Ujawnił to w maju 1942 Przewodnik Katolicki w Ameryce. Bielecki jest typem podobnym. I do ci awanturnicy stanowią prawo w kręgach emigracji polskiej. Jasnym jest, że ich związki z Hitlerem są bliższe niż wynikałoby z ich działalności publicznej. Ex-premier Kozłowski w 1941 otwarcie przeszedł do Hitlera i czyni dziś nieudolne próby zorganizowania patrii quislingów polskich. Usługi swe ofiarowali Hitlerowi b.ambasador w Berlinie Wysocki i b.ambasador Studnicki. Wszystko to jest wiadome. Ani Matuszewski, ani Mackiewicz lub żaden z ich współpracowników nie potępił Kozłowskiego, natomiast Matuszewski bronił w prasie Wysockiego. B.minister Ferdinand Goettel pracuje dziś w niemieckim zarządzie miasta Warszawy. Inny zdrajca Polski Ronikier jest też przyjacielem kliki Matuszewskiego. Tych agentów wysłał Hitler jako świadków do Smoleńska, gdzie Niemcy wymordowali bestialsko oficerów polskich. A polska prasa urzędowa upadła tak nisko, że opiera swe poglądy na zeznaniach tych zdrajców, agentów Hitlera. Nietrudno więc wykryć ścieżki wiedzące z kuchni propagandy Hitlera i Mussoliniego do izb tortur gestapo i kół reakcyjnych emigracji polskiej. Naród polski niema i nie może mieć nic wspólnego ze sprawdami jego cierpień, którzy nawet dziś handlują jego interesami i istnieniem, chcąc zaspokoić żądze posiadania garści magnatów i ziemian. Kampania antysowiecka i plany zdobycia terytoriów Ukrainy, Białorusi i Litwy są obce i sprzeczne z interesami mas ludu polskiego widzącego naturalnego sojusznika w Sowietach, których walka z Niemcami hitlerowskimi utoruje drogę do wyzwolenia Polski.

ANKARA, po turecku, 29.IV. godz. 19.15.

Rząd polski odpowiedział na notę rosyjską o zerwaniu. /Podać treść/. Rząd polski dalej nalega na prawo do dawnych granic i wyraźnie zaprzecza by miał inne roszczenia terytorialne. W ciągu doby sytuacja się nieco poprawiła. Polska i alianci nie chcą niepokoić Rosji w chwili, gdy gotuje się ofenzywa niemiecka. Ale w czasie gdy

alianci uczciwie dążą do polubownego rozwiązania - państwa Osi czynią co mogą dla propagandowego wyzyskania sprawy. Berlin twierdzi że Anglia jest moralnie odpowiedzialna za pewne poczynania rosyjskie w 1940 i wspomina o dokumencie świadczącym, że Rosja będąc w sojuszu z Niemcami została oskarżona o złe traktowanie obywateli polskich wobec czego Anglicy i Francuzi wystosowali do Rosji protest, którego później poniechali. Ma to być dowodem odpowiedzialności Anglii za ówczesne działania Rosjan. Pamiętać trzeba, że w owym czasie Niemcy w pełni współpracowali z Rosją.

30. IV. godz. 19.15.

Komunikaty niemieckie w sprawie zatargu polsko-rosyjskiego podają zupełnie inną wersję po rosyjsku inną zaś po angielsku.

TOKJO, DOMEI, po angielsku, 30. IV. godz. 10.25.

Nippon Times nazywa zerwanie przez Sowiety stosunków dyplomatycznych z uchodźczym rządem polskim dotkliwym ciosem dla obozu przeciw-osiowego i stwierdza, że równa się to odrzuceniu przez Sowiety ciągłych wysiłków Stanów i W. Brytanji mających na celu zbliżenie polityczne z Kremlem. Za krokiem Sowietów kryje się coś więcej niż oficjalne oświadczenie, a była to napewno skarga skierowana do W. Brytanji i Stanów, które podtrzymują istnienie uchodźczego rządu polskiego. Przez akcję swą Sowiety chciały pozostać zdala od politycznych związków ze Stanami i W. Brytanją. Sowiety nie przywiązują wiele wagi do porozumień politycznych głoszonych przez te kraje. Gdy rząd sowiecki w marcu odrzucił żądanie polskie przywrócenia straconych terytoriów, odzwierciadlało to stosunki panujące wśród t. zw. zjednoczonych narodów, dalekie od harmonji. Późniejsze wypadki potwierdziły to. Wypadki te wykazały, że t. zw. przejęzyczenie się admirała Standleya, który oskarżył władze sowieckie o ukrywanie przed ludnością Sowietów rozmiarów pomocy Stanów, niezdarnie mineło się ze swym oczywistym celem wywarcia nacisku na rząd sowiecki by przybrał wspólną linię polityczną z W. Brytanją i Stanami. Zerwanie sowiecko-polskie było szczególnie kłopotliwe dla rządu brytyjskiego gdyż W. Brytanja stała posługiwała się Polską jako narzędziem swej polityki kontynentalnej. Gdy Daily Telegraph doniósł 26. IV. że krok sowiecki nie był "nieodwołalny" - znaczyło to, że rząd brytyjski gotów był zmusić wygnać rząd polski do zupełnej kapitulacji wobec warunków sowieckich dla ocalenia stosunków W. Brytanji z Sowietami. Łatwo można było sobie wyobrazić wrażenie wśród Polaków i innych małych narodów, które przyjęły "opiekę" Brytyjczyków. Z pewnością zadają sobie pytanie, co stało się z Kartą Atlantyczną, przyrzekającą ochronę małych państw.

NEW YORK C.B.S. po angielsku 30. IV. g. 0.46.

Radio korespondencja z Londynu E. Murrowa: faktem jest, że gdy Sikorski był ostatnio w Moskwie Stalin przyrzekł mu, że tysiące Polaków, czekających na pozwolenie wyjazdu - pozwolenie to otrzymają. A są oni wciąż w Sowietach. Niema większych powodów do nadziei na szybkie załatwienie ani też powodów do przesadzania wagi sporu. Jest to spór stary i jego wynik zależeć będzie od wyniku wojny. Niemcy oczywiście robią wiele hałasu. Nic, jak dotąd się nie stało, co osłabiłoby zdecydowanie obu stron lub ich sojuszników prowadzenia walki z Niemcami. Naprawdę niebezpiecznym czynnikiem w propagandzie niemieckiej jest próba wmówienia nam, że W. Brytanja jest prorosyjska podczas gdy Ameryka popiera Polskę.

WATYKAN po polsku 30. IV. g. 20.45.

W Solur, mieście zgonu Kościuszki, otwarto kaplice w obecności nuncjusza papieskiego w Szwajcarii Mgr. Bernardini dowódcy internowanej dywizji polskiej kapelana wojsk polskich i posła R.P. Mgr. Bernardini podziękował serdecznie posłowi R.P. za zaproszenie i przytoczył krzepiące słowa Ojca Sw. dla internowanych. Polska, która nieraz przechodziła ciężkie próby, z przeszłości czerpać może otuchę dla wytrwania w dobie obecnej. Cytując encyklikę papieską Mgr. Bernardini stwierdził, że Polska czeka i wierzy w realizację zasad sprawiedliwego pokoju ogłoszonych przez Papieża i wzywał Polaków do ufności dla Ojca Sw. który pamięta o ich losie.